## Stavba a posvěcení chrámu

Původ materiálu
Drahomíra Dušková Havlíčková
Pořadí v lekci
16

### Téma

Šalomoun staví překrásný Hospodinův chrám, ale nejdůležitější je, aby žil on i jeho lid podle Božích přikázání, pak bude Hospodin uprostřed nich.

### Cíl

- Děti si vzpomínají, že Šalomoun prosil Pána Boha, aby bydlel v jeho srdci. Slyší, že Šalomoun staví krásný chrám, aby tam bydlel Pán Bůh. Zažijí, že nejdůležitější je, aby Pán Bůh bydlel v jejich srdci. Oslavují posvěcení chrámu a připomínají si blížící se Vánoce.
- Děti se dozvídají, že Šalomoun staví chrám a přemýšlí o svém kostele, o tom, co se jim v něm líbí, co je tam důležité, jaký kostel by postavily. Zamýšlí se nad smyslem bohoslužeb a nad tím, kde „bydlí“ Bůh dnes?

---

# Pro učitele

### Výkladové poznámky

- **Šalomounův příběh:** Vyprávění o Šalomounovi je úplně jiné než vyprávění o Davidovi, je to dílo „deuteronomistické“, což znamená, že obraz Šalomouna, který nám tyto texty nabízejí, byl vytvořen ze zpětného pohledu a z většího odstupu. Je to obraz moudrého, spravedlivého a zbožného krále pokoje.
- **Šalomoun** se v biblickém vyprávění připomíná jako stavitel slavného jeruzalémského chrámu, ale z této doby nemáme žádné archeologické důkazy. První chrám byl bezpochyby postaven na hřebeni Města Davidova, v jeho nejvyšší, severní části. V tomto prostoru, arabsky Haram aš-šaríf, v dnešní době stojí dvě nejposvátnější islámské památky, mešita Al-Aksá a Skalní dóm. Je zřejmé, že podrobný popis chrámu v 1. Královské 6-7 pochází od autora, který První chrám (postavený v druhé polovině šestého století př. Kr. a zničený Babylóňany) velmi dobře znal. Je ovšem otázka, jestli Šalomoun postavil původní chrám, protože v tehdejší době Izrael byl malý a izolovaný stát v horách, postavil možná nebo opravil nějakou místní svatyni, ale monumentální chrám takového

typu, který popisuje Bible, mohl postavit až některý z pozdějších králů davidovské dynastie, kdy bylo už Judsko rozvinutějším státem.

- **Chíram:** Král fénického pobřežního města Týr. Šalomoun s ním uzavřel smlouvu (1Kr 5,15-26), podle níž Chíram dodával dřevo z Libanónu a Šalomoun za to platil obilím a olejem „a mezi Chíramem a Šalomounem byl pokoj“ (1Kr 5,26). Žádný soudobý ani pozdější pramen nepotvrzuje, že by historická postava tohoto jména skutečně v 10. století př. Kr. žila. Jediná historicky doložená postava z doby železné, kterou můžeme pokládat za biblického Chírama z Týru, je král jménem Hirummu, o kterém se píše na dvou místech v letopisech velkého asyrského krále Tiglat-pilesera III. ve 30. letech 8. století př. Kr., že zaplatil hold Asýrii. Zmiňuje se spolu s izraelským králem Menachem. Možná bylo použito tohoto krále Chírama k oslavě Šalomouna jako velkého krále. Šalomounova legenda si zde zřejmě opět přivlastnila proslulou prosperitu severního království.
- **Zahraniční politika:** Šalomoun za pomoci Féničanů postavil v Élatském zálivu obchodní flotilu (1Kr 9,26-28), obchodní styky s Egyptem spočívaly v nákupu koní a válečných vozů, které Šalomoun prodával dále „králům chetejským a aramejským“ (1Kr 10,28n), ve svém harému měl cizinky, což také souvisí s diplomatickými a obchodně-politickými vztahy se zeměmi, z kterých pocházely.
- **Domácí politika:** Šalomoun ve své říši vybudoval velký správní systém, rozdělil zemi do dvanácti okresů (1Kr 4,7-19) kvůli zásobování královského dvora potravinami, za které byl každý měsíc zodpovědný jiný okres. Do čela každého okrsku jmenoval správce.
- **Stavební činnost:** Rozsáhlá stavební činnost byla možná jen díky nuceným pracím, které vykonávaly neplacené pracovní síly (v 1Kr 9,15-23 se mluví jen o neizraelcích, v5, 27-32 se mluví „o celém Izraeli“ – zřejmě se jednalo jen o stavbu chrámu a paláce). Šalomoun nechal vystavět opevnění, města pro sklady a hlavně chrám a královský palác, který tvořila celá řada budov.
- **Stavba chrámu:** Tak jako v jiných městech i v Jeruzalémě stála svatyně. Když se města zmocnil David, zasvětil jeruzalémskou svatyni svému Bohu. V 2S 7 se dochovalo svědectví o Davidově úmyslu postavit chrám, David chtěl nahradit stan setkávání budovou, konzultoval to s prorokem Nátanem: „Hleď, já sídlím v domě cedrovém, a Boží schrána sídlí pod stanovou houní.“ Ale Hospodin v noci řekl Nátanovi, že David nepostaví dům Hospodinův, až jeho potomek, tedy Šalomoun. Podle 1 knihy Paralipomenon 22 David prolil příliš mnoho krve, proto Hospodinův dům postaví až jeho syn Šalomoun. Popis staveb a chrámu a královského paláce obsahuje řadu čísel. Některá mají spíš charakter symbolický než technický. Chrám byl stavěn sedm let a je známo, že sedmička je „nebeské“ číslo, označující plnost a dokonalost. Pro stavbu paláce je udán počet třináct let. Třináctka je považována za číslo symbolizující vzpouru člověka a jeho velikášství. Redakce biblických svědectví tu obsazuje zřejmý kritický postoj k Šalomounově

stavitelskému rozmachu. Vnitřní prostor chrámu měl: předsíň, svatyni a velesvatyni. Chrámové nádvoří bylo dvojí: níže položené pro lid a výše položené pro kněze.

- **Modlitba při posvěcení chrámu** (1Kr 8) – verš 12 – formule posvěcení chrámu, v ní je postavený chrám nazván sídlem Hospodinova přebývání na věky. Potom toto své tvrzení Šalomoun sám zpochybní a čtyřikrát zopakuje, že pravým místem, kde přebývá Hospodin, jsou nebesa a v chrámě přebývá pouze jeho jméno. Chrám má funkci udávání směru modlitby (jako u muslimů). Šalomounova otázka: „Ale může Bůh opravdu sídlit na zemi, když nebesa, ba ani nebesa nebes tě nemohou pojmout, natož tento dům, který jsem vybudoval?“ (1Kr 8,27) – Šalomoun ví, že člověk není schopen postavit dům, ve kterém by sídlil /trůnil/ Bůh.

### Úskalí

Dávejte si pozor, aby z vašeho vyprávění o Šalomounovi nevznikl u dětí dojem, že Pán Bůh bydlí v chrámu, že je zavřený v kostele, že potřebuje nějaké reprezentativní místo. Je potřeba zdůraznit, že důležitější než chrám je poslušnost a víra a že Pán Bůh může být kdekoliv, přebývá i v našem srdci.

Je dobré, aby zaznělo, že Šalomoun sice vystavěl krásný chrám, trvalo mu to sedm let, ale vystavěl také superluxusní královský palác, který stavěl třináct let, už zde je patrné, že stavba jeho domu stála víc energie i peněz, tím už připravujeme děti na to, co bude následovat – Šalomounovo srdce už se pomalu odklání od Hospodina.

### Odkazy

Rendtorff, Rolf: *Hebrejská bible a dějiny.* Praha: Vyšehrad, 1996.

Finkelstein, Israel, Silberman, Neil Aster: *David a Šalomoun. Počátky mesianismu ve světle moderní archeologie.* Praha: Vyšehrad 2010.

Odkazy na starší přípravky, pracovní materiály a další najdete pod úlohou pod nadpisem *Kam dále*.

---

## Pro děti

### Předškoláci

**Předmět:** truhlička s pokladem – krásné kamínky, zlato, vzácné látky, perly, korálky, flitry aj.

*Ptejte se dětí, co vidí, co to všechno je? A jaký je člověk, který takové poklady má? Je hodně bohatý. Co všechno se s tím bohatstvím dá dělat? Nakupovat, rozdávat, sedět si na něm, postavit nemocnici nebo kostel, dát ho do banky, nechat ho svým dětem.*

*Pamatujete si ještě, jak se jmenoval král, o kterém jsme si povídali minule?* Byl to syn krále Davida a jmenoval se… Šalomoun.

*Ukažte dětem srdce z minulé hodiny. Zeptejte se dětí, oč mladý král Šalomoun prosil Pána Boha?* Chtěl moudré srdce, aby vždycky věděl, co je dobré a co je špatné, chtěl být dobrým a spravedlivým králem. Přál si, aby Pán Bůh vždycky bydlel v jeho srdci.

Šalomounova prosba se Pánu Bohu líbila, a proto dal Šalomounovi i to, oč neprosil. Dal mu peníze, zlato, dlouhý věk, zdraví, klid od nepřátel.

*(Ukažte srdce.)* A tak měl Šalomoun moudré srdce a *(ukažte pokladnu, truhličku, zlaté kamení aj.)* plnou pokladnu. Šalomoun byl spokojený. Chtěl pro Pána Boha něco udělat, a tak se rozhodl, že pro něho v Jeruzalémě postaví obrovský kostel. Chrám, jaký svět neviděl. Šalomoun byl bohatý a miloval Pána Boha, proto chtěl postavit ten nejkrásnější chrám z toho nejlepšího kamení, z nejpevnějšího dřeva, které mu dodával sousední král, z nejlepšího zlata, z drahých kamení. Pozval ty nejlepší řemeslníky, stavitelé, tesaře, truhláře, zlatníky, sochaře. *(Děti mohou vyjmenovávat různá řemesla a povolání.)* Stavěli ten chrám celých sedm let.

**Aktivita (můžete ji zařadit nyní nebo až na konci):** Můžete mezi dětmi vybrat stavitele, architekty, zedníky – budou stavět chrám – budovu, buď z malých kostiček nebo z nábytku nebo z kartónu, dají se do práce, můžete jim pomáhat. Potom vyberte designéry, zlatníky, malíře, sochaře, čalouníky – budou zdobit chrám, můžete jim předem připravit kytičky, které si nyní vymalují a ozdobí jimi chrám, můžete použít vánoční ozdoby a vyzdobit chrám vánočně, mohou tam rozmisťovat zlato a drahé kamení z truhličky.

Když je vše hotovo, pochvalte děti a obdivujte ten chrám, jak je krásně postaven, jak je krásně vyzdoben.

Zeptejte se dětí, jestli v něm něco chybí? Co ještě máte u vás v kostele? Co se vám líbí v kostele? Přineste Bibli, zpěvníčky, hudební nástroje, kříž, kalich, svíčky. Sedněte si do chrámu nebo kolem chrámu.

Když byl chrám dostavěn, Šalomoun uspořádal velikou slavnost, modlil se a děkoval Bohu.

A Pán Bůh řekl Šalomounovi: „Šalomoune, vystavěl jsi krásný chrám, ale nejdůležitější je, abys mě měl pořád ve svém srdci. Připomínej si, jak jsem vyvedl tvůj lid z Egypta, jak jsem byl s tvým otcem Davidem, a dodržuj má přikázání, pomáhej druhým a věř mi, pak budu s tebou i s tvým královstvím stále a bude se vám dobře dařit.“

Dneska jsme spolu postavili a vyzdobili chrám. Brzy budeme slavit Vánoce, zdobit kostel, věšet na stromeček vánoční ozdoby, všechno budeme chtít mít krásné a voňavé, ale nezapomínejme, že o Vánocích si hlavně připomínáme narození Ježíše v Betlémě a zdobíme náš domov nejlépe tím, že se máme rádi, jsme na sebe hodní a pomáháme si.

*Můžete si s dětmi udělat malou slavnost u příležitosti postavení Šalomounova chrámu, takové malé vánoce — rozsvítit svíčky, dát si nějaké sušené plody, oříšky, cukroví, pomodlit se, zazpívat si: refrén Bůh je záštita má (SV 23) nebo Dál přece nejdeme sami (SV 39), Bůh se sklonil k nám (SV 49) apod.*

**Pomůcky:** Kostky, korálky, barevné kameny, zlaté látky, zlatý papír, stuhy, papíry, pastelky, občerstvení, svíčky, Bible, zpěvníky aj.

## Mladší školní děti

Král Šalomoun byl hodně mladý, ale hodně moudrý. Hospodin vyslyšel jeho prosbu a dal mu moudrost. A Šalomounova moudrost byla známá široko daleko. Přicházeli za ním lidé z různých zemí, aby jeho moudrosti naslouchali. Šalomoun byl slavný a nepředstavitelně bohatý. Seděl na svém trůnu z ebenového dřeva a vzpomínal na svého otce Davida. Vybavila se mu dávná vzpomínka. Byl malý a procházel se královským palácem, na stole svého otce uviděl krásný model vznešeného domu. Zeptal se:

„Tati, co to je? To bude náš nový dům?“

„Ale kdepak, Šalomoune, to jsem chtěl postavit našemu Bohu, tolik dobrého pro nás udělal, aby už nemusel bydlet v tom starým otrhaným stanu, ale on mi to nedovolil, prý chrám postaví až můj nástupce. Třeba to budeš ty, Šalomoune. Třeba přineseš pokoj.“

A pak se David zase vydal do nějaké bitvy.

A teď je králem opravdu Šalomoun. V zemi je klid, žádné boje, bohatství je všude dost. Teď nastal ten správný čas postavit Hospodinu chrám. Izrael už nepotřebuje na desky Zákona přenosný stánek. Už nikam necestuje, žije v zemi, kterou jim Hospodin dal. Všichni mají kde bydlet. Jen Hospodin nemá dům, kam by za ním Izraelci chodili.

A tak se v Jeruzalémě začalo stavět. Nahoře na severu padal jeden cedr za druhým a týrský král Chíram je s radostí posílal Šalomounovi na stavbu chrámu. Bylo to nejluxusnější a nejpevnější dřevo, jaké si člověk umí představit. A Šalomoun zase na oplátku posílal na sever do země Chírama obrovské množství obilí a olej. Mezi Chíramem a Šalomounem byl pokoj. Oba spolu uzavřeli smlouvu a stavba chrámu výborně pokračovala. Stovky mužů lámaly kámen v lomech na horách a opracovávali ho do správných tvarů pro stavbu základů a zdí, aby

nedělali rámus na místě budoucího chrámu. Další stovky mužů pracovaly v měděných dolech. Šalomoun zaměstnával nejlepší zlatníky, tesaře, sochaře, měditepce, truhláře. Na stavbě chrámu pracovaly tisíce dělníků.

A v tom shonu a stavebním zápalu promluvil Hospodin k Šalomounovi, aby mu připomněl, co je nejdůležitější:

„Šalomoune, zastav se na chvíli. Buduješ mi krásný dům. Už nebudete chodit na posvátná návrší, ale do Hospodinova domu. To je dobře! Ale nezapomeň, já chci bydlet hlavně ve vašem srdci. Když nebudete naslouchat mému Slovu a nebudete žít podle mých přikázání, je vám chrám k ničemu. Ale když budete žít podle mých přikázání, budu bydlet mezi vámi a svůj lid, Izrael, neopustím. Budu s vámi, Šalomoune, když vy budete žít podle mého Slova. Pamatuj!“

Po sedmi letech byl chrám konečně hotov. A byl to překrásný chrám. Byl celý ze vzácného kamene. Všechny stěny chrámu byly obloženy krásným cedrovým dřevem a v něm byly vyřezané květiny, stromy a andělé. Všechno, dokonce i podlaha, bylo pokryto zlatem. Šalomoun na stavbu chrámu dal to nejlepší, co v zemi bylo. Na velikém prostranství bylo nádvoří, ohrazené zdí. Uprostřed nádvoří stála svatyně. Uvnitř byla rozdělená oponou, která rozdělovala svatyni svatých. Do ní směl jedinkrát za rok vstoupit velekněz a právě tam měla být uložena truhla smlouvy s deskami Zákona.

Po sedmi letech byl chrám konečně hotov. Byla to dlouhá stavba. Ale chrám byl krásný. Dokonalý. Šalomoun měl z něho velkou radost:

„Konečně má Hospodin svůj dům! Můj otec David by se radoval!“

Šalamoun svolal do Jeruzaléma všechny kněze a lidi z celého Izraele. Přišli představitelé všech dvanácti pokolení. Když byli všichni shromážděni, vnesli kněží truhlu Hospodinovy smlouvy do svatyně svatých. Byla to velká sláva, lidé se radovali. A najednou ve chvíli, kdy kněží vycházeli ze svatyně, naplnil chrám oblak mlhy. A lidé se ještě více radovali:

„Sláva. Haleluja! Hospodin je s námi!“

Vzpomněli si na Davidovu píseň a začali zpívat:

„Jak je tvůj příbytek milý, Hospodine zástupů! Den v tvých nádvořích je lepší než tisíce jinde. Blaze těm, kdo bydlí ve tvém domě, mohou tě zde vždycky chválit.“ Na nádvoří chrámu se obětovalo ve velkém, obětí bylo tolik, že by je ani nikdo nespočítal.

Šalomoun se postavil před oltář, rozprostřel dlaně k nebi a modlil se. Děkoval Pánu Bohu za to, že je svému lidu věrný. A vyznával:

„Hospodine, vím, že jsi větší než tento chrám, i nebesa jsou příliš malá pro tvou nezměrnou slávu. Ale prosím, Hospodine, vyslýchej modlitby, které zde budou znít. Vyslýchej modlitby těch, kdo se proviní proti svému bližnímu a odpouštěj jim. Odpouštěj Izraeli, když tě bude prosit o smilování. Smiluj se nad námi.“

Byla to dlouhá modlitba. Král Šalomoun totiž věděl, že bez upřímných modliteb a bez touhy po Boží blízkosti a po odpuštění bude chrám prázdný a ztratí svůj smysl. Nakonec král požehnal celému lidu:

„Kéž je Bůh vždy s námi, jako byl s našimi otci. Kéž jsme mu vždy věrní a řídíme se jeho přikázáními.“

Byla to dlouhá bohoslužba. Byla krásná. Potom Šalomoun uspořádal pro lid bohatou hostinu, veselili se a slavili. Byla to dlouhá slavnost. Trvala sedm dní. Až osmého dne se lidé rozešli do svých domovů. Šli radostně a s dobrou myslí. Jejich srdce byla plná vděčnosti. Tolik dobrého pro nás Hospodin udělal! O vánocích nás také čekají dlouhé a slavnostní bohoslužby. Budeme se také radovat z toho, kolik dobrého pro nás Pán Bůh udělal, budeme se radovat z narození Božího Syna.

Šalomoun byl moudrý, byl bohatý, postavil pro Hospodina překrásný chrám. Trvalo mu to sedm let. Postavil si i pro sebe a pro svou rodinu překrásný luxusní královský palác. Trvalo mu to třináct let. Měl všechno. Zůstane věrný Hospodinu a svému otci Davidovi?

Hospodin se ukázal ještě jednou Šalomounovi. Jako by stáli vedle sebe, tak slyší Šalomoun Hospodinův hlas:

„Vyslyšel jsem tvou prosbu, Šalomoune. Budu s vámi, přijímám tvůj chrám. A ty, Šalomoune, žij podle mých přikázání. Pak bude tvoje království pevné. Ale jestli na mne zapomenete, budete se klanět raději cizím bohům, pak na vás také zapomenu. Budete pro smích okolním národům.“

Šalomoun ví, co má dělat – být věrný Hospodinu.

**Aktivity**

**Šalomounova koruna:** Pokud jste minulou nedělku použili tuto aktivitu a máte vyrobenou Šalomounovu korunu, můžete dnes pokračovat a přidat další události, charakteristiky, vlastnosti krále Šalomouna (druhý příběh – bohatý, stavitel – chrámu, královského paláce, obchodník, diplomat atd.), v této aktivitě můžete pokračovat i v následující hodině.

**Vytváření chrámu, kostela, vlastní výzdoba, nápisy** – přímé odkazy na návod a šablonu najdete pod úlohou pod nadpisem *Kam dále.*

**Pomůcky:** Karton, nůžky, pastelky, fixy, lepidlo.

**Varianta:** Na začátku stojí otázka: Kde bydlí Bůh? Dětem dáme k dispozici nejrůznější materiál (pěkné zdobící věci, ale i „šrot“, kousky starých nepotřebných věcí, krabičky, provázky, dřívka, atd.), aby vytvořily obraz místa, kde přebývá Bůh. Necháme jim volnost. Děti popisují, co vytvořily, vysvětlují, proč jejich výtvor vypadá zrovna takto. Dovíme se tak hodně z toho, jak uvažují o Bohu. Ke konci jim povíme velmi stručně o Šalomounovi, který vybudoval velký krásný chrám. Na závěr přečteme 1Kr 6,11-13. Uvažujeme, co je pro Boha přednější – krásný dům, nebo spravedlnost a žití podle přikázání?

## Starší školní děti

**Rozhovor o podobě kostela a o smyslu bohoslužeb:** Co se vám ve vašem kostele líbí/nelíbí? Co je pro vás v kostele nejdůležitější? Víte, kdy byl váš kostel postaven? Jak dlouho trvalo, než ho vaši předci postavili? Kdo na stavbu kostela přispěl – finančně i materiálně? (Můžete donést materiály z farního archívu, sborníky k výročí kostela, fotky ze stavby, sborovou kroniku apod.) Vybavíte si, jaké nápisy jsou v kostele nebo na kostele (na zdech, na stole Páně, na fasádě aj.)? Můžete dát dětem za úkol, aby si navrhly kostel podle svých představ (koutek pro děti, meditační koutek, tvar kostela do kříže, na fasádě obrazy, v kostele socha kalicha s fontánkou – ať děti pustí otěže své fantazie, bude to zajímavé). Jaké nápisy by daly na zdi?

Jak se jim líbí podoba bohoslužeb, písničky, kázání, modlitby? Co je smyslem nebo cílem bohoslužeb? Můžete na závěr přečíst 1Kr 8,65-66: všichni ze slavnosti posvěcení chrámu odcházeli s „radostně a s dobrou myslí“.

**Šalomounova otázka pro děti (1Kr 8,27):** „Ale může Bůh opravdu sídlit na zemi, když nebesa, ba ani nebesa nebes tě nemohou pojmout, natož tento dům, který jsem vybudoval?“ – děti mohou napsat Šalamounovi odpověď. Jak to je? Kde bydlí Hospodin? A jak o tom mluví Ježíš? Ježíš říká, že bude tam, kde se sejdou dva nebo tři v jeho jménu. Může být přítomen ve starodávné katedrále, v toleranční modlitebně, na náměstí na pódiu, ve vězení, v nemocnici na pokoji u někoho nemocného, v nemocniční kapli, ve válce – je pro něho nějaké místo nedostupné?

**Citát Martina Bubera:** „Matka přivedla svého syna, který pevně věřil v Boha, k rabínovi. Rabín mu řekl: „Dám ti zlatku, když mi řekneš, kde přebývá Bůh?“ Chlapec odpověděl: „A já ti dám dvě zlatky, když mi dokážeš říct, kde Bůh nepřebývá.“

**Aktivita:** Jedno dítě má plánek chrámu a popisuje ho druhému dítěti, které se ho snaží podle popisu namalovat, pak si porovnají původní plánek chrámu a kresbu. Můžete si s dětmi

povídat, zda to bylo těžké, zda měli chuť si něco udělat po svém, co bylo nejtěžší, jak jsou spokojeni se svým výsledkem.

**Pomůcky:** Papíry, tužky, pastelky, kartón, nůžky, lepidlo.

### Přesah

- Vzhledem k církevnímu roku (slavení Vánoc) můžeme propojit téma chrámu, svatyně svatých s příběhem o Zacharijášovi, narození Jana Křtitele. (Nečil, David: Narození Jana Křtitele.)
- Význam chrámu v Novém zákoně: Mt 21,12-14; 24,1-2; Mk 14,58; Zj 21,22 aj.

---

## Liturgie

### Biblický text k zapamatování

*Kéž je Hospodin, náš Bůh, s námi, jako byl s našimi otci! (Vaše srdce buď cele při Hospodinu, našem Bohu, abyste se řídili jeho nařízeními a dodržovali jeho přikázání tak jako i dnes.)* (1Kr 8,57.61)

### Rituál

Každou postavu může provázet jedna píseň, kterou můžete zpívat nebo její část skandovat. U Šalomouna je to jeho prosba *Moudrost mi, Pane, dávej* (SV 189).

### Okénko do bohoslužeb

Přinést na bohoslužby veliký kámen nebo cihlu. Zeptat se dětí, co by to mohlo být? K čemu by mohl sloužit? Je to základní kámen? Víte, co to znamená? Dává se do základů. Na něm se postaví dům, škola, zámek nebo třeba kostel. A o tom, jak král Šalomoun stavěl jeruzalémský chrám, si dnes budete v nedělce vyprávět. Myslíte, že nejdůležitější pro stavbu kostela jsou kámen a cihly? Když se staví kostel, do kopule věže se někdy dává vzkaz dalším generacím. Kámen si můžete vzít s sebou.

### Modlitba

Pane Bože, děkujeme za naše kostely a modlitebny, za naše předky, kteří je postavili. Děkujeme, že se máme kde scházet a dej, ať nám neschází to nejdůležitější – víra a spolehnutí na tebe, na tvoji věrnost a laskavost. Dej, ať máme radost z bohoslužeb a odcházíme z kostela, z nedělky s veselou náladou. Požehnej nám ten vánoční čas a buď se všemi, kdo jsou smutní

a nemocní. Amen.

Kam dále

Heller, Daniel: Šalomoun (přípravka z cyklu Církevní rok)

Keřkovský, Jan: Šalomounova moudrost a sláva (přípravka z cyklu Pozvání na cest…

Solomons Temple (Šalomounův Chrám) – návod na výrobu pomůcky (craftingthewordof…

Solomons Temple (Šalomounův Chrám) – přímý odkaz na šablonu k návodu výše (form…

Odkaz na píseň

Chvalte Pána (BTS31)

Neskládejte v mocných naději

Tebe, Bože, chválíme, Pane, tvoji ctíme sílu

Radostná (SV300)

To já, ó Pane můj, stojím tady v modlitbách

Žalm 150 (SV65)

Cílová skupina

Mladší školní

Předškolní

Starší školní

Katechetické cykly

Dál přece nejdeme sami II (Od Samuele k Šalomounovi + Od Elijáše k mesiášovi)

Biblický odkaz (kat)

1 Královská 6,11–13

1 Královská 8,10–61